

Ultiem gevoel als belangrijkste drijfveer

Ysbrand Galama zet zich schrap voor de uitsprong waarmee hij nog wat extra centimeters winst kan boeken.
Foto: Henk Jan Dijks

Lars Goerres

Even leek het er zaterdag op dat alle topklassers zich in It Heidenskip lieten aftroeven door junior Peter Faber. Maar uiteindelijk stelde Ysbrand Galama tussen de buien door orde op zaken. Met dank aan een nagenoeg perfecte uitsprong.

It Heidenskip 20,23 meter was de afstand waarmee Galama de toeschouwers zaterdag in It Heidenskip voor even op de banken kreeg. Het applaus dat hem ten deel viel, deed de Workumer zichtbaar goed. Op een steenworp afstand van zijn ouderlijk huis kreeg de Fries kampioen van 2018 de bevestiging dat hij op de goede weg is. „En dêr bin ik hiel bliid mei.”

Natuurlijk, Galama wist ook wel dat de ietwat scheve sprong die Freark Kramer (18,76) en Sytse Bokma (18,30) te machtig bleek nog niet maximaal was. Maar de sierlijke boog waarmee hij uiteindelijk in het zandbed landde, ging precies zoals gepland. „En dat is ek wat wurdich.”

„It wie lekker om wer efkes út te springen”, zei Galama, verwijzend naar de techniek waarbij een fier-ljepper na het uitklimmen van de polsstok zichzelf nog een extra zetje geeft om een moment gestrekt door de lucht te kunnen vliegen. Die klassieke wijze van springen hoort bij fierljeppen als patat bij mayonaise, vindt Galama. „Mar tsjintwurdich is der hast gjinien mear dy’t soks docht.”

„De stokken binne sa lang wurden dat dejinge dy’t rjochttroch giet en boppeyn komt hast altiten wint”, aldus Galama, die een jaar geleden in Burgum voor het eerst over de 21 meter ging. „En om’t de kâns dat soks bart lyts is, fine de measte ljeppers it de muoite net wurdich om op har útsprong te trainen. Mar wannear’t je wol in kear boppeyn komme, sille je mei sa’n technyk altiten fierder springe en krije je ek it ultieme fier-ljepgefoel.”

Zwevend door de lucht voelt Ysbrand Galama zich soms de gelukkigste man op aarde. Wanneer hij, na een goede aanloop en insprong, de tijd krijgt om te klimmen en zich met de top van de polsstok in zicht schrap zet voor een laatste jump. Iets beters dan dat bestaat er bijna niet.

Het zijn die momenten waar de inmiddels 35-jarige Galama meer en meer naar op zoek is. „Want ôfstân is úteinlik allinnich mar in gefolch fan in goeie sprong. Ik haw my jierren ferbiten op it resultaat, no wol ik gewoan lekker ljepe en der fan genietsje. Ek yn dit soarte waarsomstannichheden.”

Fikse regenbui

Galama sprak de woorden uit nadat een fikse regenbui de wedstrijd in It Heidenskip lam had gelegd. Om ondanks het verwachte noodweer toch een geldige ljepperij te kunnen organiseren, was vooraf al besloten om alle categorieën eerst twee sprongen af te laten werken. Pas daarna zou mogelijk nog een derde ronde en in het gunstigste geval een finale volgen.

Zover kwam het uiteindelijk niet. „Mar it wie op himsels wol in moaie wedstriid”, vond Galama, die Marrit van der Wal bij de vrouwen met 15,57 haar derde dagzege van dit seizoen zag opeisen. Peter Faber sprong in een nieuw persoonlijk record (18,67) naar de overwinning in de juniorencategorie, Wytse Steensma (15,29) was de beste jongen en Pytrix Westra (13,20) het beste meisje.

Omdat Bart Helmholt met 20,94 als tweedeklasser de verste afstand van het nog prille fierljepseizoen in handen heeft, voert de Burgumer – die ‘s middags in It Heidenskip op 17,36 bleef steken – het klassement na drie wedstrijden nog altijd aan. Maar ook Galama beleeft met al twee twintigmetersprongen een prima seizoensstart.

Waar de meeste ljeppers duidelik moeite hebben met het door corona verlate begin van het fierljepjaar, vaart de geborene Heideskipster er wél bij, aangezien hij nu altijd uitgerust op de schans kan verschijnen. „Yn normale omstannichheden rin ik moarns foar myn wurk as greidefûgelûndersiker faak al wol tweintich kilometer troch it lân.” Lachend: „No’t dy al fuort binne hoecht dat net mear en krij ik gjin wurge fuotten.”

Een andere factor die volgens Galama niet moet worden onderschat is het hervonden plezier dat hij aan zijn sport beleeft. „Ik wol gewoan itselde gefoel hawwe as doe’t ik eartiids as bern nei de skâns fytste. Dat je echt wille hawwe yn wat je dogge. Dêr bin ik no hiel tichtby. Jierrenlang fielded ik my net by steat om in perfekte sprong te meitsjen. No wol. Want as je je frij fiele, dan kinne je ek frij springe.”

Met dat vrije gevoel hoopt Galama dit seizoen niettemin verder te springen dan ooit en tegelijkertijd anderen te inspireren de eerdergenoemde uitsprong weer op te pakken, ondanks dat de kans klein is dat ze ’m vaak kunnen gebruiken. „Want úteinlik heart it der gewoan by. Jesse Owen sei yn it ferline dat hy syn hiele libben traint hie foar de tsien sekonden wêrmei’t hy olympysk goud wûn op de 100 meter. As ik myn hiele libben train foar de twa sekonden troch de loft fleane dy’t my in rekôr opsmite, dan fyn ik it ek best. Salang’t it mar in kear bart.”

Geslaagde dag

Marrit van der Wal keek even verderop eveneens terug op een geslaagde dag. Temeer omdat ze naast fierljepster ook voorzitter van de organiserende vereniging was. „Fan ‘e jûn hat ús heit it stokje efkes fan my oernaam en dus koe ik my gewoan op it springen rjochtsje”, vertelde de Heideskipse nadien. „Om’t je yn prinsipe mar twa sprongen hawwe, geane je wol wat frjemd sa’n wedstriid yn. Mar gelokkich koene wy noch in tredde kear ljeppen en gie by my doe alles goed. Ik gie miskien wat te rap oer, mar haw noch noait sa’n lekkere oanrin hân as hjoed, wylst de matte wiet wie.”
